

546. *Hydrovatus cuspidatus* (KUNZE, 1818) (Coleoptera: Dytiscidae) gatunek nowy dla Niziny Mazowieckiej

Hydrovatus cuspidatus (KUNZE, 1818) (Coleoptera: Dytiscidae) species new for the Mazowsze Lowland

KEY WORDS: Coleoptera, Dytiscidae, *Hydrovatus cuspidatus*, new record, Mazowsze Lowland, C Poland.

Hydrovatus cuspidatus (KUNZE) należy do jednych z najrzadziej poławianych i wykazywanych w Polsce gatunków pływaków (Dytiscidae). Każde nowe stanowisko stanowi zatem cenną informację o jego rozmieszczeniu w Polsce. Do tej pory został on podany z naszego kraju z zaledwie z ośmiu krain: Pojezierza Pomorskiego, Niziny Wielkopolsko-Kujawskiej, Podlasia, Śląska Dolnego, Wzgórz Trzebnickich, Śląska Górnego, Wyżyny Lubelskiej i Roztocza. W większości są to stare dane, pochodzące głównie z pierwszej połowy XX wieku (BURAKOWSKI i in. 1976: Kat. Fauny Pol., XXIII, 4: 1-307). Współcześnie znany jest z pojedynczych okazów z trzech stanowisk: Pamiątkowa na Nizinie Wielkopolsko-Kujawskiej (PRZEWOŻNY, BARŁOŻEK 2008: Wiad entomol., 27, 1: 55-56), Ostrowa Nadrybskiego na Wyżynie Lubelskiej (BUCZYŃSKI, KOWALIK 2005: Ann. UMCS, C, 60: 19-39) i Zwierzyńca na Roztoczu (BUCZYŃSKI i in. 2009: Ann. UMCS, C, 63: 87-112).

Poniżej podajemy czwarte współczesne stanowisko tego gatunku w Polsce:

– Nizina Mazowiecka: Konstancin-Jeziorna (EC06), 28 VIII 2010 – 1 ex., w stawie (glinianka), w strefie szuwaru, leg., det. et coll. T. RYNKIEWICZ.

Staw, w którym odłowiono chrząszcza to silnie zeutrofizowany, bezodpływowy zbiornik wodny o powierzchni niespełna 2 ha, z dosyć gęsto porośniętą strefą litoralu. Występują w niej: trzcina, pałka wąskolistna i pojedyncze sity, w stawie brak natomiast grążela, licznego w innych zbiornikach Konstancina. Staw położony jest w terenie otwartym, od strony południowej i południowo-zachodniej sąsiaduje bezpośrednio z zadrzewieniami nadwodnymi. Jest niezagospodarowany, użytkowany umiarkowanie przez wędkarzy i sporadycznie jako obiekt rekreacyjny.

Chrząszcza odłowiono z brzegu, w płytkiej wodzie poprzez wyjęcie roślin wodnych. Występował razem z *Noterus clavicornis* (DEGEER, 1774), *Graptodytes pictus* (FABRICIUS, 1787), *Laccophilus poecilus* KLUG, 1834 i *Enochrus (Lumetus) testaceus* (FABRICIUS, 1801).

Hydrovatus cuspidatus preferuje głównie odsłonięte i niezagospodarowane zbiorniki wodne z gęsto porośniętą strefą litoralu (BOUKAL i in. 2007: Klapalekiana, 43: 93).

Tomasz RYNKIEWICZ, Warszawa

Marek PRZEWOŻNY, Zakł. Zool. Syst., Wydz. Biologii UAM, Poznań

547. Nowe stanowisko *Dreposcia umbrina* (ERICHSON) w północno-zachodniej Polsce (Coleoptera: Leiodidae: Cholevinae)

A new record of *Dreposcia umbrina* (ERICHSON) in NW Poland (Coleoptera: Leiodidae: Cholevinae)

KEY WORDS: Leiodidae, Cholevinae, *Dreposcia*, new record, NW Poland.

Dreposcia umbrina (ERICHSON, 1837) jest chrząszczem poławianym w Polsce bardzo rzadko i dotychczas znanym głównie z krain południowych. Według „Katalogu fauny Polski” (BURAKOWSKI i in. 1986: Kat. Fauny Pol., XXIII, 5: 1-356) gatunek ten wykazano z Dolnego

Śląska, Sudetów Wschodnich, Beskidu Wschodniego, Niziny Mazowieckiej, Pobrzeża Bałtyku oraz z bliżej niesprecyzowanych stanowisk leżących w obrębie «Pomorza» i «Śląska». Chociaż najczęściej doniesień o występowaniu *D. umbrina* dotyczy Dolnego Śląska, to ostatnie z nich zostało opublikowane pół wieku temu; podobnie przestarzałe są cztery zaledwie wzmianki o odłowieniu tego chrząszcza na północy Polski.

Dreposcia umbrina jest gatunkiem zachodniopalearktycznym, występującym od Włoch i Francji na zachodzie po Ukrainę na wschodzie, a na północy sięgającym do Szwecji (PERREAU 2004: [W:] LÖBL I., SMETANA A. (red.): Catalogue of Palaearctic Coleoptera, 2: 133-203). Wszędzie jest to chrząszcz rzadki, np. na Słowacji znany jest z siedemnastu stanowisk rozsianych po całym terytorium (RŮŽIČKA 2009: Klapalekiana, 45: 233-245), a w Niemczech został umieszczony na Czerwonej Liście w kategorii „silnie zagrożony” (BÜCHE, MÖLLER 2005: Rote Liste und Gesamtartenliste der holzbewohnenden Käfer (Coleoptera) von Berlin mit Angaben zu weiteren Arten. [W:] Der Landesbeauftragte für Naturschutz und Landschaftspflege / Senatsverwaltung für Stadtentwicklung (Hrsg.): Rote Listen der gefährdeten Pflanzen und Tiere von Berlin. CD-ROM). Według RŮŽIČKI (2009: ibid.) gatunek ten związany jest z próchnowiskami w starych drzewach liściastych (głównie dębach, topolach, kasztanowcach i wiązach), rosnących w bogatych, naturalnych drzewostanach. W związku z tym *Dreposcia umbrina* można uznać za jeden ze wskaźników wysokiej wartości przyrodniczej stanowiska; być może stosowne byłoby otoczyć szczególną opieką miejsca występowania tego gatunku.

W trakcie entomologicznych badań faunistycznych na stanowiskach kserotermicznych Polski Północno-Zachodniej napotkaliśmy *D. umbrina* na Pojezierzu Pomorskim:

– Raduń ad Bielinek nad Odrą (UTM: VU47), 29 VII 2010 – 3 exx., 1 X 2010 – 1 ex., wszystkie wysiane z rozległego, bocznego próchnowiska kasztanowca w alei przydrożnej, w odległości kilkuset metrów od rozległych muraw kserotermicznych położonych na zboczach pagórków, leg. P. JAŁOSZYŃSKI et P. SIENKIEWICZ, coll. P. JAŁOSZYŃSKI.

Dziękujemy Janowi RŮŽIČCE (Department of Ecology, Faculty of Environmental Sciences, Czech University of Life Sciences, Praga) za przesłanie literatury wykorzystanej w niniejszym artykule.

Paweł JAŁOSZYŃSKI, Muzeum Przyrodnicze UW, Wrocław
Paweł SIENKIEWICZ, Kat. Ochr. Środ. Przyrodn. UP, Poznań

548. Nowe stanowisko *Euplectus bonvouloiri narentinus* REITTER w północno-zachodniej Polsce (Coleoptera: Staphylinidae: Pselaphinae)

A new record of *Euplectus bonvouloiri narentinus* REITTER in NW Poland (Coleoptera: Staphylinidae: Pselaphinae)

KEY WORDS: Staphylinidae, Pselaphinae, *Euplectus*, new record, NW Poland.

Euplectus bonvouloiri narentinus REITTER, 1881 został wykazany z Polski bardzo niedawno i dotychczas znany był z zaledwie czterech stanowisk, leżących na terenie Niziny Wielkopolsko-Kujawskiej oraz Pojezierza Mazurskiego (JAŁOSZYŃSKI i in. 2005: Wiad. entomol., 24, 3: 147-152). Ze względu na ogólne rozmieszczenie w Europie (omówione w cytowanej pracy) można oczekiwać, że gatunek ten w rzeczywistości zasiedla całą Polskę, jednak jest jednym z rzadszych krajowych marników. Wszystkie podgatunki *E. bonvouloiri* REITTER, 1881 są bliźniaczo podobne do bardzo pospolitego *E. karstenii* (REICHENBACH, 1816) i z